

Tid och plats: Borgmästaren, Stadshuset Lysekil, 2017-05-17 kl. 09.00 - 11.00
(Dialogmöte Lysekils Hamn AB och Lysekils Stadshus AB kl. 11.00–12.00)

Ordförande: Jan-Olof Johansson

Sekreterare: Mari-Louise Dunert

Ärenden

Föredragande

1. Avstämning budget 2018	Magnus Andersson, ekonomichef kl. 09.00-09.45
2. Nytt samverkansavtal – information	Maria Hemlin, personalchef kl. 10.00-10.10
3. Extra medel för familjecentral från Norra Hälso- och sjukvårdsnämnden	
4. Yttrande över överklaganden av länsstyrelsens beslut 2016-09-28, dnr 403-17214-2016, angående detaljplan för Södra Stockevik, Grönskult 1:42 m.fl., Skaftö i Lysekils kommun	
5. ÖP-arbetet – information	Sara Hallström, projektledare kl. 10.20-10.40
6. Investering Mariedalsskolan - information	Marie-Louise Bergqvist, chef för avd. service kl. 10.40
7. Kontrakt mellan Markbygg och Lysekils kommun gällande detaljplaneområdet i Spjösвик - information	

Datum
2017-05-05

Dnr
LKS 2017-081

Kommunstyrelseförvaltningen

Anna Nyman Holgersson, 0523 – 61 31 09
anna.nyman-holgersson@lysekil.se

Extra medel för familjecentral från Norra Hälso- och sjukvårdsnämnden

Sammanfattning

Lysekils kommun har av Norra Hälso- och sjukvårdsnämnden beviljats extra folkhälsomedel, 400 000 kronor, för utveckling av familjens hus mot en familjecentral med stöd av en processledartjänst. Arbetet för att utveckla familjens hus mot en familjecentral kommer ingå som en del i utvecklingsområde ”barn och unga är vår framtid”.

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens ledningsutskott tar del av informationen, samt översänder förvaltningens tjänsteskrivelse till socialnämnden och utbildningsnämnden.

Ärendet

I budget inför 2017 tilldelades de fem hälso- och sjukvårdsnämnderna extra folkhälsomedel för att stimulera till särskilda insatser inom det förebyggande och hälsofrämjande arbetet. För norra hälso- och sjukvårdsnämnden är det 4,280 miljoner som de har beslutat att det ska gå till att stimulera etablering och utveckling av familjecentraler, ungdomscentraler eller liknande verksamhet. Kommunerna i norra nämndområdet fick möjligheten att inlämna intresseanmälan att ta del av pengarna.

Efter dialog i den lokala närsjukvårdsgruppen samt förankring i folkhälsopolitiska rådet inlämnade Lysekils kommun en intresseanmälan om att vidareutveckla familjens hus mot en familjecentral med stöd av en processledartjänst.

Norra nämnden beslutade att bevilja Lysekils kommun 400 000 kronor för utvecklingsarbetet.

Förvaltningens utredning

Sedan hösten 2015 finns i Lysekils kommun Familjens hus – en familjecentralliknande verksamhet. I denna arbetar kurator, förskolelärare samt två fältsekreterare. Förskolelärare och kurator arbetar primärt med föräldrastöd genom den öppna förskolan och familjeförskolan och i samarbete med bl.a. barnvårdscentral, barnmorskemottagningen och mödra- och barnhälsovårdpsykolog. Fältsekreterarna i sin tur arbetar i nära samverkan med skola och fritid med ungdomar. Familjens hus som arenan används i dag både för föräldrastöd men också i arbetet med ungdomar. Fältsekreterarna arbetar i dag

både direkt med ungdomar men också med föräldrastöd. Därför är intentionen dels att utveckla verksamheten till en familjecentral men också att hitta en bra samarbets- och samverkansmodell inför att vi reglerar samverkansavtal om ungdomsmottagningen i syfte att ge unga ett mer samordnat och mer lättillgängligt stöd.

För närvarande pågår också ett kommunövergripande utvecklingsarbete; Kommunfullmäktige har utsett ”Barn- och unga är vår framtid” som utvecklingsområde. Ett led i detta arbete är att förstärka det främjande och tidigt förebyggande arbetet samt stärka och utveckla samverkansformer med barns bästa i fokus.

Mot denna bakgrund vill nu de tjänstepersoner som leder arbetet med utvecklingsområde barn och unga att ansvaret för processen med att utveckla familjens hus mot en familjecentral ingår i utvecklingsområdet. En första bedömning är att det behövs en förstudie som beskriver förutsättningar och behov för att skapa en familjecentral. Syftet med detta är att sedan kunna ta fram förslag som kan utgöra beslutsunderlag.

Leif Schöndell
Kommunchef

Anna Nyman Holgersson
Folkhälsostrateg

Bilaga

Beslut från Norra Hälso- och sjukvårdsnämnden

Beslutet skickas till

Utbildningsnämnden
Socialnämnden

Delegeringsprotokoll från Västra Götalandsregionen

Behandling av ärenden med stöd av delegering från norra hälso- och sjukvårdsnämnden

Beslut om de extra folkhälsomedlen för 2017 - Lysekils kommun

Diarienummer HSNN 2016-00188

Beslut

Ordförande beviljar 400 000 kronor av de extra folkhälsomedlen till Lysekils kommun för utveckling av Familjens hus mot en familjecentral med stöd av processledartjänst.

Sammanfattning av ärendet

Lysekils kommun ansöker om medel för att utveckla Familjens hus ytterligare med målsättningen att etablera en familjecentral.

Sedan hösten 2015 finns Familjens hus – en familjecentralsliknande verksamhet i Lysekils kommun. Där arbetar kurator, förskolelärare och två fältsekreterare där förskolelärare och kurators primära uppdrag är föräldrastöd. Detta görs via den öppna förskolan och familjeförskolan i samarbete med bl.a. barnvårdscentralen (bvc), barnmorskemottagningen (bmm) och mödra- och barnhälsopsykolog. Fältsekreterarna arbetar med ungdomar i nära samverkan med skola och fritids. Intentionen är i första hand att utveckla en fulländad familjecentral men även att hitta en bra samverkansmodell inför regleringen av samverkansavtal om ungdomsmottagningen.

Det finns ett starkt politiskt stöd genom folkhälsopolitiska rådet men även ett gott samarbete mellan Lysekils kommun, bvc och bmm som kan vidareutvecklas. Både Lysekils kommun och vårdaktörer önskar att en Familjecentral etableras så därför vill man gemensamt inleda en process för samlokalisering av Lysekils kommuns och vårdaktörernas verksamheter. För att kunna driva denna samverkansprocess behövs ett processtöd både för att få igång men även för att kunna bibehålla upparbetade strukturer. Den lokala närvårdsgruppen står bakom intresseanmälan om att söka medel till en processledare/koordinator. Till sitt stöd finns en projektgrupp där både vård- och kommunaktörer ingår. Processledaren/koordinatören kommer ha sin anställning på Förebyggande enheten men arbeta på uppdrag av projektgruppen. Det sökta beloppet är på 400 000 kronor.

Bedömningen är att de beskrivna insatserna ligger helt i linje med de uppsatta kriterierna så norra hälso- och sjukvårdsnämnden föreslås därför att bevilja intresseanmälan från Lysekil kommun genom att finansiera en processledare/koordinatortjänst med 400 000 kronor.

Beslutsunderlag

- Reviderad intresseanmälan att ta del av de extra folkhälsomedlen 2017

Beslutsdatum 11 april 2017

Ulrik Hammar
Ordförande

Beslutet skickas till

Lysekils kommun, Anna Nyman Holgersson; anna.nyman-holgersson@lysekil.se

till norra hälso- och sjukvårdsnämnden för anmälan

Datum
2017-04-26

Dnr
LKS 2011-083

Samhällsbyggnadsförvaltningen
Anna Wigell, 0523-61 33 54
anna.wigell@lysekil.se

**Yttrande över överklaganden av länsstyrelsens beslut
2016-09-28, dnr 403-17214-2016, angående detaljplan
för Södra Stockevik, Grönskult 1:42 m.fl.,
Skaftö i Lysekils kommun**

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens ledningsutskott godkänner förvaltningens yttrande som sin egen och överlämnar den till mark- och miljödomstolen.

Ärendet

Kommunfullmäktige i Lysekils kommun antog den 31 mars 2016 § 47 detaljplanen för Södra Stockevik, fastigheterna Grönskult 1:42 m.fl. Beslutet överklagades av 11 parter till Länsstyrelsen i Västra Götalands län, vilken i beslut den 28 september 2016 avslog samtliga överklaganden.

Därefter har 10 parter överklagat länsstyrelsens beslut till Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt, vilken i föreläggande har begärt Lysekils kommun yttrande över överklagandena senast den 23 maj 2017.

Leif Schöndell
Kommunchef

Anna Wigell
t.f. chef Avdelningen för plan och bygg

Bilaga

Yttrande till mark- och miljödomstolen

Beslutet skickas till

Mark- och miljödomstolen
Avdelningen för plan och bygg

Föreläggande från mark- och miljödomstolen

Yttrande över överklaganden av länsstyrelsens beslut 2016-09-28, dnr 403-17214-2016, angående detaljplan för Södra Stockevik, Grönskult 1:42 m.fl., Skaftö i Lysekils kommun

MMD diarienummer P 4146-16

Lysekils kommuns yrkande

Lysekils kommun yrkar att samtliga överklaganden ska avslås, och att Kommunfullmäktiges i Lysekils kommun beslut att anta detaljplanen, samt Länsstyrelsens i Västra Götalands län avslag på överklaganden av densamma, står fast.

Bakgrund

Kommunfullmäktige i Lysekils kommun antog den 31 mars 2016 § 47 detaljplanen för Södra Stockevik, fastigheterna Grönskult 1:42 m.fl.

Beslutet överklagades av 11 parter till Länsstyrelsen i Västra Götalands län, vilken i beslut den 28 september 2016 avlog samtliga överklaganden.

Därefter har 10 parter överklagat länsstyrelsens beslut till Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt, vilken i föreläggande har begärt Lysekils kommun yttrande över överklagandena senast den 23 maj 2017.

Sakfrågorna

Då de överklagande är många och deras synpunkter är vittomfattande, kommer dessa inte att bemötas ett och ett, samt punkt för punkt. Nedanstående yttrande utgår från de grupperingar av synpunkter som kunnat utläsas ur överklagandena.

Lokalisering samt hushållning med mark- och vattenområden

Det har från de klagandes sida hävdats att den friskvårdanläggning som enligt detaljplanen skulle kunna uppföras i planområdets västra del, av olika skäl inte ska placeras på just det stället, samt att placeringen strider mot regelverket gällande hushållning med mark och vatten.

Miljöbalken 4 kap. 1 §:

”De områden som anges i 2-8 §§ är, med hänsyn till de natur- och kulturvärden som finns i områdena, i sin helhet av riksintresse. Exploateringsföretag och andra ingrepp i miljön får komma till stånd endast om

1. det inte möter något hinder enligt 2-8 §§ och
2. det kan ske på ett sätt som inte påtagligt skadar områdenas natur- och kulturvärden.

Bestämmelserna i första stycket 2 och i 2-6 §§ utgör inte hinder för utvecklingen av befintliga tätorter eller av det lokala näringslivet eller för utförandet av anläggningar som behövs för totalförsvaret. Om det finns särskilda skäl utgör bestämmelserna inte heller hinder för anläggningar för utvinning av sådana fyndigheter av ämnen eller material som avses i 3 kap. 7 § andra stycket. Lag (2001:437).”

Plan- och bygglagen 2 kap. 2 §:

”Planläggning och prövningen i ärenden om lov eller förhandsbesked enligt denna lag ska syfta till att mark- och vattenområden används för det eller de ändamål som områdena är mest lämpade för med hänsyn till beskaffenhet, läge och behov. Företrädare ska ges åt sådan användning som från allmän synpunkt medför en god hushållning. Bestämmelserna om hushållning med mark- och vattenområden i 3 kap. och 4 kap. 1-8 §§ miljöbalken ska tillämpas. Lag (2014:862).”

Överväganden enligt ovanstående paragrafer är sådana som har gjorts under det tidigare arbetet med kommunens översiktsplan samt under detaljplanarbetet, och i samråd med länsstyrelsen. I det sammanhanget ska länsstyrelsens yttrande i planärendet daterat den 18 juni 2015 tillmätas avgörande betydelse. Påpekanden och synpunkter från länsstyrelsen under planarbetets tidigare skeden har så långt möjligt arbetats in i detaljplanen.

Att det finns flera aspekter på hushållningsreglerna än att bara bevara status quo, framgår av miljöbalkspropositionen [*prop. 1997/98:45, sid.244*], där det står:

”Bestämmelserna om hushållning med mark och vatten skall kunna utgöra ett instrument för samlade bedömningar i samhällsplaneringen för en hållbar utveckling där mark, vatten och fysisk miljö i övrigt används så att en från ekologisk, kulturell och samhällsekonomisk synpunkt god hushållning tryggas.”

Således är avsikten även att bl.a. de samhällsekonomiska aspekterna av förslag till användning av markområden ska vägas in i bedömningen.

Det har även framförts av flera överklagande att Stockevik inte kan anses vara ett sådant samhälle som avses med uttrycket ”utvecklingen av befintliga tätorter” i 4 kap. 1 § andra stycket miljöbalken. Även om så skulle vara fallet med Stockevik specifikt, kan det finnas anledning att lämna de gamla municipalsamhällenas begränsade tankesätt, och betrakta hela Skaftö som ett samhälle i ekonomisk och social mening, om än glest befolkat. I en tid där vi rör oss mot större regioner genom sammanslagningar, kan Skaftö (inklusive Gåsö och hela övärlden kring dessa) med sina cirka 27 km², inte sägas vara en särskilt stor enhet.

Det kan vid en första anblick förefalla som om planområdet som helhet utgör ett stort ingrepp i ett orört naturområde, men inom planen finns redan viss bostadsbebyggelse i de östra delarna, samt en anlagd gångväg genom den västra delen av området. Detaljplanen innehåller även stora delar naturmark, vilka genom planbestämmelser skyddas från bebyggelse. Den del av området som avses att tas i anspråk av en friskvårdsanläggning med tillhörande korttidsboende samt infrastruktur, är ett begränsat område i planområdets västra del.

Genom att tillfartsvägens standard förbättras, att vägen förlängs åt väster, samt att p-platser anordnas, kommer allmänhetens tillträde till området och till stranden vid Munkevik att förbättras. Detta är ett faktum som inte bör förbises vid en bedömning av effekterna av detaljplanen.

Översiktsplanen

Lysekils kommuns nuvarande översiktsplan antogs år 2006. En översiktsplan anger bl.a. allmänna riktlinjer för önskvärd användning av mark- och vattenområden i en kommun, men den är inte juridiskt bindande.

Den övervägande delen av den kvartersmark som enligt detaljplanen är avsedd för friskvårdsanläggningen, samt några av de nya villatomterna, är placerat inom område som i översiktsplanen är betecknad med R1:

”Utbyggnadsområde för tätort eller område med sammanhållen bebyggelse lämpligt för förtätning.

Utbyggnadsområden för helårsbostäder med inslag av ej störande verksamheter, service, begravningsplatser, grönområden, impediment och andra anläggningar eller tätortsanknuten bebyggelse. I området inbegrips mindre rekreationsanläggningar som t.ex. familjecamping. Inget nybyggande som kan försvåra en framtida lämplig planläggning får genomföras. Detaljplan krävs för all förändrad markanvändning.”

Ovanstående skrivning pekar tydligt på att områdets lämplighet för bebyggelse redan är prövad, och det har befunnits att bostäder och till dessa anknyttande verksamheter passar på platsen. Därmed finns redan tidigare beslut angående miljöbalkens samt plan- och bygglagen krav på lämplig användning av mark- och vattenområden för specifika ändamål, samt bestämmelser för hushållning med mark och vatten.

Den planerade friskvårdsverksamheten i sig är att anse som ”ej störande”, och även om den med Skaftö-mått mätt kan sägas vara stor, så upptar den ändå en mindre areal än några av de campingplatser som finns i Lysekils kommun.

De övriga villatomterna inom detaljplanen ligger inom område som i översiktsplanen är betecknad med R18:

”Område på inre Skaftölandet av betydelse för friluftslivet, med natur- och kulturvärden och stort bebyggelsestryck.

Särskilt stort bebyggelsestryck råder i området. Stor hänsyn skall tas till natur- och kulturvärdena och behovet av att bevara områdena för friluftsliv och rekreation. Delar av området är av riksintresse för naturvård och friluftsliv. Stor restriktivitet mot ny bebyggelse skall iakttas. Bostäder för helårsändamål kan prövas om det finns särskilda skäl.”

Genom planarbetet har befunnits att lokalisering av nya bostadstomter i anslutning till redan befintliga för att möta det stora bebyggelsestrycket i området, samt i samband med genomförande av infrastrukturåtgärder, kan anses vara lämpligt.

Den lilla del av det västra planområdet som berör R13-betecknat område (område särskilt värdefullt för rekreation) enligt översiktsplanen, blir i allt väsentligt obebyggt.

Riksintressen

Av Sveriges yta är 55 % klassad som riksintresse av ett eller flera skäl och syften [se *Riksintresseutredningens slutbetänkande SOU 2015:99*]. Riksintressen innebär dock inte ett absolut förbud mot exploatering, utan att riksintressets specifika syften ska vägas in i en bedömning som även omfattar andra enskilda och allmänna intressen.

Att så stora områden omfattas av riksintressen, i ett så förhållandevis stort och glesbefolkat land som Sverige, måste innebära att det finns stora reserver av mark inom de flesta riksintressekategorier. Vid föreslagen exploatering bör därför läggas stor vikt vid ett projekts potentiella betydelse för samhällsutveckling och arbetstillfällen.

Riksintresse för friluftslivet enligt 3 kap. 6 § miljöbalken, förekommer på en liten del av planområdet vid den (syd)västra spetsen av fastigheten Grönskult 1:42. Området är i detaljplanen markerat som ”allmän plats – naturmark”.

Från några klagande anføres att ”Området ligger i omedelbar anslutning till riksintresse för friluftsliv enligt miljöbalken 3 kap §6. I det stora landskapsrummet mellan Grundsund, Stockevik och Gåsöskärgårdens östra sida bör det snarare ses som att friluftslivsintresset gäller för hela detta område, någon absolut linje kan rimligen inte dras för friluftslivets riksintresse.”

Alla områden måste dock ha en gräns, och nu är gränsen dragen där den är, vilket har utgjort en av många förutsättningar under planarbetet. Varken planarbetet eller överklagningsprocessen har att ta ställning till enskilda personers uppfattning om hur riksintressegränser bör gälla eller hur linjer rimligen kan dras, utan alla inblandade har att förhålla sig till det som är. Detaljplanen tillåter ingen byggnation på den mark som betecknats som riksintresse för friluftslivet enligt 3 kap. 6 § miljöbalken.

Ingen del av det naturområde som detaljplanen delvis är lokaliserad inom är betecknat som riksintresse för naturvården enligt 3 kap. 6 § miljöbalken. Det hindrar naturligtvis inte att platsen ändå har naturkvaliteter för närområdet, men det finns inga dokumenterade värden som gör området till ett riksintresse för naturvård.

Planområdet ligger i sin helhet inom riksintresse högexploaterad kust enligt 4 kap. 4 § miljöbalken, och allt annat vore omöjligt då detta faktum också gäller för hela Skaftö utan undantag, samt alla de vatten- och landområden som omger ön.

En betydande del av östra Skaftö omfattas av skydd för landskapsbilden, enligt beslut av länsstyrelsen den 9 maj 1972, samt ett mindre naturreservat (Vägeröds dalar, beslut 12 april 1946 samt 17 december 2003). Detta innebär att det på den sidan av Skaftö inte finns några alternativa placeringar för en anläggning vilken skulle bli större än några normala bostadshus.

Miljöbalken 4 kap. 4 § första stycket:

”Inom kustområdena och skärgårdarna från Brofjorden till Simpevarp och från Arkösund till Forsmark, utmed Gotlands kust, på Östergarn och Storsudret på Gotland samt på Fårö får fritidsbebyggelse komma till stånd endast i form av kompletteringar till befintlig bebyggelse. Om det finns särskilda skäl får dock annan fritidsbebyggelse komma till stånd, företrädesvis sådan som tillgodoser det

rörliga friluftslivets behov eller avser enkla fritidshus i närheten av de stora tätortsregionerna.”

Av förarbetena till miljöbalken [*se prop. 1997/98:45*] framgår inte tydligt vad man menar med ”fritidsbebyggelse”, men man kan av kontexten sluta sig till att man avser sommarstugor. Inte heller Svenska Akademiens Ordbok ger en definition på ordet ”fritidsbebyggelse”.

Den anläggning för friskvård som detaljplanen möjliggör kommer sannolikt att användas av människor som har behov av rehabilitering eller som tillfälligt besöker anläggningen under sin fritid. Anläggningen kan dock inte jämföras med vad man vanligen menar med ”fritidsbebyggelse”.

Att anläggningen lokaliseras till ett naturskönt område kan anses vara till gagn för de avsedda friskvårdande aspekterna.

Strandskydd

Flera av invändningarna från de klagande tar upp att detaljplanen tar strandskyddad mark i anspråk.

Före den 1 december 2014, då strandskyddet utvidgades genom beslut av Länsstyrelsen i Västra Götalands län, löpte gränsen för strandskyddet i den (nord)västra gränsen på fastigheten Grönskult 1:42. Detaljplanen påbörjades vid en tidpunkt som föregår strandskyddsutvidgningen, och det pågående planarbetet var inte något som länsstyrelsen tog någon hänsyn till vid sitt beslut. Länsstyrelsens utvidgning av strandskyddet var schablonmässigt, heltäckande, och utan att grundas på någon specifik områdesvis utredning, vilket exempelvis Naturvårdsverket skriver ska finnas [*Naturvårdsverket Handbok 2010:4 utgåva 1, Utvidgat strandskydd – en vägledning till underlag och beslut, sid.9 andra stycket*]. Länsstyrelsens strandskyddshandläggare har heller inte varit ute på plats i kommunerna för att bedöma markens betydelse för strandskyddet.

Den del av fastigheten Grönskult 1:42 som genom utvidgning av strandskyddet ligger inom sådant område är cirka 8 000 m², varav cirka 7 500 m² i detaljplanen utgörs av kvartersmark. Utvidgningen av strandskyddet på fastigheten Grönskult 1:42 den 1 december 2014, är som mest cirka 60 meter mätt vinkelrätt mot strandlinjen.

Strandskyddarna har således fel både vad avser när strandskyddet utvidgades på fastigheten Grönskult 1:42, och även vad avser hur mycket det utvidgades när man hävdar att det i området är ”20 m mindre eller 20 m mer”. Det är också fel att ”Det utvidgade strandskyddet på 300 m till sina nuvarande gränser gjordes redan på 1970-talet”. Det som möjliggjordes vid ändring av strandskyddsbestämmelserna i naturvårdslagen fr.o.m. den 1 juli 1975 var att göra strandskyddet generellt upp till 100 meter från strandlinjen, samt att man genom specifika beslut kunde utöka det till upp till högst 300 meter på de platser där ”det behövs för att tillgodose syftet med strandskyddet” [*se naturvårdslagen ändring 1974:1025, alternativt prop. 1974:166 för text före respektive efter ändringen 1975*]. Se även ursprunglig samt nuvarande lydelse av 7 kap. 14 § miljöbalken, vilka har samma sak att säga om strandskyddets 100 meter respektive 300 meter. Något generellt strandskydd på 300 meter har aldrig funnits i Sverige.

Den punkt i detaljplanen på fastigheten Grönskult 1:42 som ligger närmast strandlinjen, har ett avstånd på cirka 240 meter till denna. Att strandskyddet skulle

lida omistlig skada på grund av att en liten del av det nyligen utvidgade strandskyddet nu tas i anspråk, är helt enkelt inte trovärdigt.

Det generella strandskyddet är 100 meter från strandlinjen, och det längsta som strandskyddet kan utvidgas är till 300 meter. Det närmaste strandlinjen den aktuella detaljplanen kommer är 240 meter. Det finns många aspekter på detaljplanen, men strandskyddsfrågan är försumbar.

Vad avser beslut om upphävande av strandskydd står i 4 kap. 17 § plan- och bygglagen bl.a.:

”I en detaljplan får kommunen upphäva strandskydd enligt 7 kap. miljöbalken för ett område, om det finns särskilda skäl för det och om intresset av att ta området i anspråk på det sätt som avses med planen väger tyngre än strandskyddsintresset.”

På Boverkets hemsida står i anslutning till ovanstående paragraf:

”Beslutet att upphäva strandskyddet görs genom en administrativ bestämmelse i detaljplanen. Det är gränsen för det område där strandskyddet upphör som ska markeras på plankartan.”

Det kan konstateras att det på plankartan finns en gräns för strandskyddet markerad, samt en administrativ bestämmelse för detta område inom detaljplanen vilken säger ”Upphävande av strandskydd”. Strandskyddet har således genom beslutet att anta detaljplanen upphävts inom den del av planen som omfattades av utvidgat strandskydd.

Länsstyrelsen har i kommentarer till Lysekils kommuns synpunkter på beslutet om utvidgat strandskydd skrivit ”Frågan får hanteras i planarbetet” gällande sådant strandskydd som lagts in på områden där detaljplanearbete redan påbörjats. Så har det alltså hanterats i den nu aktuella planen. Om då länsstyrelsen, som överprövande myndighet vad avser strandskydd, sedan inte har haft invändningar mot att detaljplanen antagits som den nu är, och heller inte bifallit överklanden av planen, kan det inte tolkas som annat än att länsstyrelsen inte har haft några invändningar mot att en liten del av det utvidgade strandskyddet nu har upphävts.

Verksamhet med friskvård

Det har tagits upp huruvida friskvårdsprojektet som sådant har ekonomisk bärighet och långsiktig uthållighet. Detta är frågor som inte tas upp i vare sig miljöbalken eller plan- och bygglagen. Det kan räcka med att konstatera att det bakom projektet står aktörer med erfarenhet från liknande verksamhet på andra håll i landet.

Det har tidigare också framförts farhågor att de till friskvårdsanläggningen hörande rummen och mindre lägenheterna skulle komma att övergå till permanenta fritidsbostäder, eller att bara bostäderna skulle byggas utan någon friskvårdsanläggning.

Det senare har, så långt möjligt med de redskap en detaljplan tillåter, säkerställts genom en bindande bestämmelse som säger att:

”Slutbesked för annexbyggnad får inte utfärdas innan ett slutbesked för huvudbyggnad inom R1-område har utfärdats på miniminivå i form av interimistiskt slutbesked, för en för friskvårdsanläggningen väsentlig och betydande del av byggnaden.”

Detta innebär att inga bostadsrum eller lägenheter får tas i bruk innan en betydande del av friskvårdsanläggningen är färdigbyggd och också kan tas i bruk. I förlängningen kan det även antas innebära att en färdig friskvårdsanläggning har behov av bostadsrum/lägenheter för att kunna fungera för människor inom ett

större upptagningsområde, och att dessa bostadsenheter därför sannolikt inte kommer att försvinna ur anläggningens kontroll.

När en verksamhet väl har etablerats, kommer den att vara en del av det lokala näringslivet, i den anda som uttrycks i 4 kap. 1 § miljöbalken. Det finns dessutom synergieffekter mellan friskvårdsverksamheten och de redan befintliga verksamheterna på Skaftö att ta med i beräkningen.

Utformning samt anpassning till landskapsbild

Det är ofrånkomligt att alla anläggningar större än en liten klunga bostadshus kommer att synas på håll och att märkas i landskapet. Planbestämmelser finns för vissa aspekter av utformning av byggnader, samt för största möjliga bevarande av hållmarkskaraktären inom området. Även totalhöjden för byggnaderna till friskvårdsanläggningen har i möjligaste mån anpassats till landskapet.

Övriga frågor relaterade till utformning av byggnader och anläggningar kommer att hanteras under bygglovsprocessen.

Administrativa frågor

Synpunkter från de klagande som rör sådana saker som hör ihop med exploateringsavtal eller andra avtalsmässiga förhållanden, eller lantmäterifrågor, har inte tagits upp i detta yttrande. Dessa faller inte under vare sig plan- och bygglagens eller miljöbalkens ansvarsområde, och kan därför anses ligga utanför ramarna för det överklagade ärendet.

Förvaltningens bedömning

Samhällsbyggnadsförvaltningen bedömer med ledning av ovanstående att överklagandena saknar grund, samt att Lysekils kommun därmed som yrkande till mark- och miljödomstolen ska framföra att överklagandena ska avslås.

Samhällsbyggnadsförvaltningen

Anna Wigell
t.f. chef Avdelningen för plan och bygg

Rodrigo Baraona Vargas
Planarkitekt